

Pagerinti partinį vadovavimą profsajungoms

Šlovingoji bolševikų partija visuomet teikdavo rimtą dėmesį ir milžinišką reikšmę profsajungų veiklai, nes profsajungos yra dirbančiųjų masinės organizacijos, įtraukiančios plačiausias savo narių mases į aktyvią ūkinę ir kultūrinę statybą.

Rokiškio apskrities profsajungos, partinėms organizacijoms vadovaujant, nuveikė didelį kūrybingą darbą įtraukiant savo narius į aktyvią pokarinę socialistinę statybą, į veiksmingą socialistinį lenktyniavimą, į partijos ir vyriausybės iškeltųjų uždavinių sėkmingą įvykdymą. Profsajungos taipogi žymiai pagerino savo darbą rūpinantis dirbančiųjų materialinių ir kultūrinių poreikių patenkinimu.

Tačiau būtina pabrėžti, kad partinis vadovavimas profsajungoms kai kuriuose mūsų apskrities valsčiuose, gamybinėse įmonėse, įstaigose dar nepasiekė reikiamo lygio, užmojo. Apskrities pramonės kombinato vietos profsajungos organizacija stovi visiškai nuolat. Tuo tokiu ypač svarbiu uždaviniu, kaip stachanovinio sąjūdžio išvystymas, gamybinių pastarimų pravedimas, kūrybingo socialistinio lenktyniavimo pravedimas. Keiškiausia, kad Pramkombinato atsakingieji profsajungos darbuotojai dar giliai neįsisąmonino, kad veiksmingas socialistinis lenktyniavimas — pagrindinis bolševikinio darbo metodas bet kurioje mūsų didžiosios socialistinės statybos vietoje. Dar labiau — kai kuriose Pramkombinato įmonėse pastebimi apsilėidimo, neikiškumo, netaupymo, nedrausmingumo reiškiniai, tačiau vietos profsajungos organizacija dar nieko konkretaus nenuveikė šioms neigiamoms reiškiniams nedelsiant pašalinti. Arba štai kitas neigiamas reiškinys. Vietos profsajunga visiškai nesidomi, kaip vykdoma gamybinė programa, nepadačia griežtai priklaityti iš anksto nustatytą gamtinio būdo (technologinės drausmės). Net pastaroju metu, kuomet mūsų respublikos gamybinėse įmonėse

gilia meilę savo socialistinei Tėvynei ir griežtą neapykantą visiems jos priešams, visiems reakcijos palaikytojams, neapykantą visokiam tamsumui ir atsilikimui.

Apsčiai pavyzdžių iš mūsų apskrities ryškiai parodo, kad esant kasdieniam partijai vadovavimui Švietimo ir meno darbuotojų profsajungos vietos organizacijoms, šios profsajungos nariai rodo gero darbo pavyzdžius, nuosirdžiai dirba, aktyviai dalyvauja visuomeniniame politiniame gyvenime, daug dirba savo idejiniam — politiniam lygiui pakelti.

Pastarojo mėto uždaviniai reikalauja, kad partinės organizacijos žymiai pagerintų ir išplėstų savo partinį vadovavimą profsajungoms ir užtikrintų, kad profsajungų autoritetas dirbančiųjų akyse nuolat augtų. Tai galima bus pasiekti ta sąlyga, jeigu kiekvienas dirbantysis profsajungoje matys savo artimą organizaciją, kurioje jisai gali išspręsti jį jdomaujančius klausimus. Partinis vadovavimas profsajungoms taipogi turi užtikrinti auklėjamojo darbo profsajungos narių tarpe išpletimą, kultūrinio — šviečiamojo darbo lygio žymų pakėlimą, auklėti profsajungos narių tarpe komunistinę pažiūrą į darbą ir socialistinę nuosavybę, kad profsajungos nariai parodytų rūpinimąsi bendru reikalu, tarybinės valstybės interesais, kad jie atsidėję dirbtų visuomenėi, stengtųsi kuo daugiau duoti vaistybės. Dirbančiųjų auklėjimas tarybinio patriotizmo dvasia yra vienas svarbiausių profsajungos uždavinių, nes kūrybingas ir gyvybingas tarybinis patriotizmas — toji didžioji tarybinė visuomenę jungianti jėga — yra tarybinų žmonių didvyriškumo ir jų darbo žygių šaltinis.

Apskrities partinių organizacijų vadovavimas profsajungoms privalo tapti jų kasdien pravedamo darbo masėse svarbiausiuoju uždaviniu.

K. Milaševičius

MOKINIŲ TĖVŲ SUSIRINKIMAS

Obelių gimnazijos salėje įvyko šios gimnazijos mokinių tėvų susirinkimas. Atidarydamas susirinkimą, gimnazijos direktorius drg. Klīgis apibūdino praėjusiais metais tėvų komiteto nuveiktą veiktą, nurodė atsiemtą darbą bei išskė pasiekusius trūkumus.

Po to Obelių valsčiaus Liaudies švietimo skyriaus vedėjas drg. Kiseleričius tarė žodį tėvų dėl komunistinio vaikų auklėjimo, komjaunimo ir pionierių organizacijų ugdymo iš tėvų ir mokyklos pusės, tampaus tėvų bendradarbiavimo su mokykla.

Toliau kalbėjo mokytojas Karpevičius tema: „Mokykla ir šeima“, kur buvo iškelta šeimos, turiningą meninę dalį atliko gimnazijos pionierių organizacijos nariai.

K. Bieliauskas

I. P. Pavlovo minėjimas

Rokiškio II-sios gimnazijos Pavlovo gyvenimą ir jo mokymosi būrelis, vadovaujant mokytojų Daugirdaitės ir Stakenienės, suruošė didžiojo rusų mokininko I. P. Pavlovo pranešimą padarė ir mokytoja metų gimimo sukaktimi. I. P.

A. Kalvaitis

KULIBYŠEVAS. Prie VKP(b) Kulbiševos aklies komiteto kalmo „Propagandistų kursuose naujoms mokslo metams paruošė daugiau kaip 250 v. I. Lenino ir J. V. Stalina biografijų ir „VKP(b) istorijos trumpojo kurso“ mokymuisi raitelių vadova. Nuotraukoje: kursų kaitojai tuoslais seminarai, iš kalrės I dešinė: P. P. Vazišaus, M. M. Filajavas, P. T. Skrtinikova ir E. M. Golovanova. Foto M. Kljmenkovo TASS'o spaudos klife

Rašytojas — kovotojas (NIKOLAJAUS OSTROVSKIO GIMIMO 45 METINĖS)

Štandien sukanka 45 metai nuo rašytojo Nikolajaus Aleksiejeviciaus Ostrovskio, ugninio bolševiko, atidavusio visą savo gyvenimą mylimajai socialistinei Tėvynei, gimimo dienos. Jo knygos, apgaubtos revoliucinės kovos romantika ir heroika, tapo tarybinų žmonių mėgstamosiomis knygomis. Jos moko jaunos socializmo kūrėjus ištikimai tarnauti savo Tėvynei, Leniną — Stalino partijai.

Nikolajus Ostrovskis išėjo rusiųjų gyvenimo ir klasių kovos mokyklą. Jis gimė 1904 m. rugsėjo 29 d. Volinės gubernijos Ostrožo apskr. Viljfos kaime, darbininkų šeimoje. Iš pat mažens jis susidurdavo su trūkumais, vargu, neteisėbėmis. Kai buvo 11 metų vaikas, jis pradėjo savo darbo gyvenimą.

Dirbo sandėlyje, krosniakurio padėjęju. 1919 metais Nikolajus Ostrovskis įstojo į komjaunimą ir drauge su tuo į gretas kovotojų dalg Ukrainos išvadavimo iš baltgvardiečių ir interventų jungo. Kovodamas slovingos Kotovskio divizijos ir Pirmosios Raitelių armijos gretose,

jis užsirekomendavo kaip drąsus karys ir puikus žvalgas. Sunki žaidza 1920 metais išvedė jį iš rikiuotės. Bet išėjęs iš liginės, Ostrovskis vėl stojo į kovos dėl jaunos tarybinės respublikos priešakinę liniją. Jis dirbo Visasąjunginio Ypatingo Komiteto (VČK) organuose, dalyvavo likviduojant gaujas, buvo vienas siaurojo geležinkelio kūrėjų. 1924 metais Ostrovskis įstojo į komunistų partijos gretas.

Sunki nepagydoma liga, kontūzijų ir sužeidimų rezultatas — prikaustė Ostrovskį prie lovos. Paralyžuotas, apakęs, Ostrovskis nenulstamai dirbo toliau. Jis nutarė tapti rašytoju. Nepaprastomis pastangomis, įtemptu darbu jam pavyko pasiekti savo tikslą. Jo knygos „Kaip grūdinosi pienas“ ir „Audros pagimdytieji“ (jā jis kūrė ligi paskutinės savo gyvenimo dienos) buvo visų pripažintos, įėjo į Tarybų Šalies literatūros lobyną.

Ostrovskio veikalai turi didžiulę gyvenimišką jėgą. Jo knygos nesibijo laiko mėgini-

mų, jos amžinai jaunos, artimos ir suprantamos liaudžiai. Jų skaitytojas pergyvena tą laikotarpį, kai užgimė komjaunimas, kai šalį gaubė pilietinio karo ugnys, kai buvo dedamos pirmosios plytos į didingo socialistinės kurybos pastato pamatą.

Ostrovskio knygos kupinos optimizmo, tikėjimo neišeimiamais žmogaus galimūmiais. Jos padėjo mūsų kovotojams triuškinėti vokiškuosius fašistinius grobikus Didžiojo Tėvynės karo metais. „Man labai skaudu pagalvoti, jog paskutinėse kautynėse prieš fašizmą aš negalėsiu užimti savo vietos kovos grandyje, — rašė Nikolajus Ostrovskis draugui Stalinui 1935 m. spalio mėn., gavęs aukščiausią Tėvynės apdovanojimą — Lenino ordiną. — ...Bet juo didesniu aistringumu aš suteiksiu smūgius priešui kitu ginklu, kuriuo mane apginklavo Lenino — Stalino partija, išauginusi iš mažarašio darbininko tarybinį rašytoją“.

Ostrovskis teisingai įvertino savo kurybos jėgą. Jo knygas buvo galima rasti priešakinėje fronto linijoje — blindažuose, žemėnėse. Pirmuose „Jaunosios gvardijos“ susirinkimuose Olegas Koševojus skaitė ištraukas iš romano „Kaip grūdinosi pienas“. Žojos Kosmodemjanskos dienyne buvo užrašyti Korčagių ugningi žodžiai: „Brangiausiasis dalykas žmogui — tai gyvenimas. Jis duodamas jam vieną kartą ir gyventi jį reikia taip, kad nebūtų skaudu už bet koksio pergyventus metus, kad nedegintų gėda už niekišką ir smulkutę praeitį ir kad mirdamas galėtų pasakyti: visas gyvenimas ir visos jėgos buvo atiduotos pačiam puikiausiam dalykui pasaulyje — kovai dėl žmogaus išsivadavimo...“

Tarybinė liaudis niekuomet neužmirš savo rašytojo — kovotojo, kurio gyvenimas ir kūryba moko darbo žmones didžiojo kovos didvyriškumo. Niekuomet neužges gyvenimo ugnis, kuri dega Nikolajaus Ostrovskio kurybos pušlapčiuose. Jo palikimas taip ištikimai tarnauja mūsų Tėvynei, kaip jis pats tarnavo jai iki savo paskutinio atodusio.

M. Keičevskis

